

ברי זכר

שחקי, שחקי על החלומות,
זו אני החולם שח.
שחקי כי באדט אאמין,
כי עודני מאמין בכ.

אאמינה גם בעתיד,
אף אם ירחק זה היום,
אך בוא יבוא - ישאו שלום
אז וברכה לאם מלאם.

(מתוך "אני מאמין" ל. שרניחובסקי
אודיסה, 1892)

מס' 562
י"ב באייר תשל"ח
19 במאי 1948
כפר הנשיא

מה נשמע?

לספרטאים, ולפעלתנים פחות - צפיה במצעד
היד הנ"ך ועוד חכניות רבות אחרות
בסלנוזיה. כוכבת המצעד הפעם היתה דנה
שאת הניחה הכרנו מיד.

אחר הצהריים, כדורגל לבעלי מרץ, פיקניק
(בחשך) בחורשת הזיתים ולמי שעדיין היה
כוח ההזיק מעמד עד לסוף מוצלח של מבצע
אנטבה.

החג היה געים, מגוון עם אווירה טובה
ואנו מודים לכל הפעילים והיוזמים על
מאמצם, ובעיקר לאדי שארגן את הארועים.

וכפי שהוזכר קודם - סוף סוף גם נפתחה
הברכה (עדיין בלי משאבה!). חידושי הברכה
הן השמשיות הסטיוניות והמשענות שפוזרו
על הדשא ומשרות אווירה של נופש ומרגוע.

ועוד על חגיגות. הליל שבת התאספנו לכרך
ולשמוח יחד עם המון ילדים ומשפחותיהם
לרגל נישואיהם. נערכה חכנית קצרה ע"י בני
אייל ונספחיהם כשנוגלה עוד כוכב בדמותו
של הרי ליפשיץ. הרי קודים אחרי התכנית
היו ללא ספק הצלחה לכל שכבות הגיל והאווירה
היתה נהדרת.

(המשל בעמ' הבא.....)

יום העצמאות עבר בהצלחה מרבית - גם
במדינה, גם במשק - וגם בשלביזיה.
אורועים לא חסרו במשק יממה שלמה.

ביום הזכרון התייחדנו עם חללינו
שנפלו במערכות, השנה יותר מחמיד
כשכואבים אנו את נפול בננו היקר
ארנון ז"ל.

ולגבי יום העצמאות במשק עצמו -
הערב התחיל במפקד, בכחובות אש
ופצצות עשן שכמעט מנעו מאתנו להכנס
לחוף חדר האוכל מרב מחנק. אך
כשהתפזר העשן נתגלה אולם הגיגי
מקושט בדגלונים, בלונים וטמלי
המדינה - תאווה לעין וכמובן גם לבטן.
הערב היה מוקדש למחרוזת חירים ומלל
של 30 שנה - בהשתתפות תזמורת (מקס
ושוח) רונה ובתיה, קטעי קשור (אריק
ושמחה), בטי (שושנה) דמארי וכוכב
הערב: יזהר כהן-פרנק ולהקתו בנצוחו
של לארי: א-ב ני-בי או-בו א-בב.
הפסטיבל נגמר ברקוד עם בחדר האוכל
- זה כדי להוכיח שעוד כוחנו ברגלינו!

ולמחרת: פעילויות שונות לשעמים
וגילאים שונים. לקטנים סיבובים
ב"רכבת" ועליות בקלרק. ברכה

אנו נמצאים בעידן הנוסטלגיה ובחפוש אחר השרשים. בעקבות זאת, וביזמת ועדת התרבות אירגנה השבוע קבוצה של ותיקי ההעפלה -

כ-20 איש - שנסעה למוזיאון להעפלה הנמצא בתוך אנית המעפילים בחיפה.

היה זה די מרגש לראות את הממצאים השונים את תמונות האניות "שלנו", והירידה לבסן האניה עם הדרגשים שבה - בודאי הזכירה חוויות קשות.

ובחור קוריוז, היתה שם חיילת צעירה שמדריכה סיורים והיא התחילה להרצות לנו על הולדות ההעפלה, על המצור הבריטי בקפריסין וכו' - עד שהסברנו לה בנימוס שאנו מסוגלים לספר לה כמה סיפורים מהתקופה הזו.

ובכן, סיימנו שבוע מלא אירועים,

שבת שלום לכולם

מעל נ.

(המשך "מה נשמע?")

ברכות לישראל א. שחזר מצרפת ועל רשמיו נשמע בקרוב. בין היתר, ישראל קפץ לאנגליה וקנה עבור צאן המארינו שני כלבי רועים גזעיים (בורדר קולי) שהגיעו השבוע בטיסה.

היוד-ביתניקים שסיימו את לימודיהם הפורמליים (אלה שניגשים לבחינות הבגרות עדיין ימשיכו) חוגגים במוצאי שבת את שחרורם מבית הספר, והפעם אנחנו מארחים את המחזור. בהצלחה!!

ומה שעדיין לא עשה החוג לשומרי משקל - הצליחה לחולל מגפת השלשולים שפוקדת אותנו כעת. מסבירים לנו מהמרפאה שזהו חידק - לא נורא - אך לא נעים!!!

במשך השבוע היתה פגישה של אוהדי "שלום עכשיו" או כפי שמכנים את עצמם "התנועה לשלום". הם החליטו להתחיל או להמשיך בפעולת הסברה והחתמה בתוך המשק ומהוצה לו.

3.

הודעות

מהמפאה

אנני מזכירים לחברים מגיל 30 ומעלה
לכוא למפאה על-מנת למדוד לחץ דם,
כל יום בין השעות 11.30 - 12.30 .

לבריאות

צוות המפאה

מהספריה

נחשבלו התרומות הבאות:

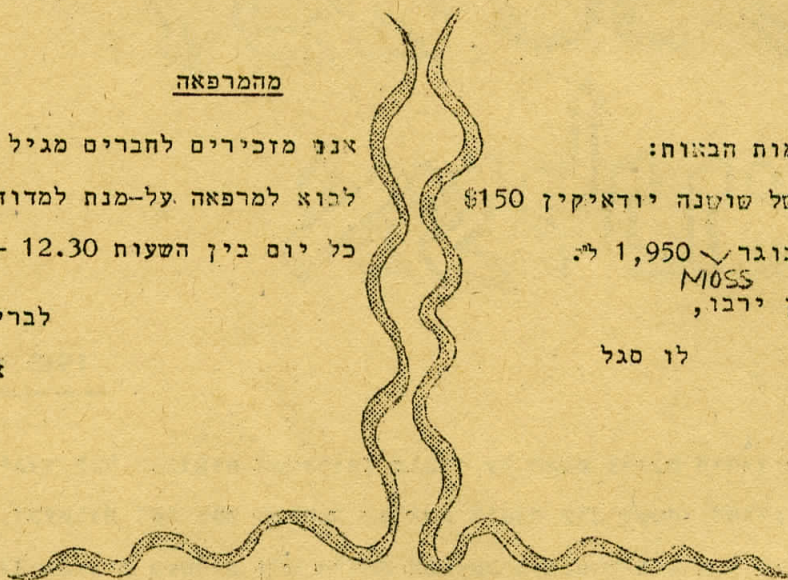
מאת ההורים של שושנה יודאיקין \$150

ומהמתנדב המבוגר ✓ 1,950 ל.

Moss

חודה רבה וכן ירבו,

לו סגל

פזל

ימי הולדת

21.5 אלק קולינס

23.5 חנה מטר

ארווין קנטור

24.5 אילן כהן

25.5 גיל צינמן

אלף דוברינר

יוסי כץ

26.5 אפרח אלמן

גליה אלמן

איל כץ

24.5 חנה פרנקלין

גלי פרנקלין

גבי פוטס

שרי בן-חיים

נישואין

17.5 בתיה ומאיר ריינס

23.5 רינה ומכאל כהן

פנינה ומופטי ליפשיץ

גוסטי וג'ו ריפקינד

25.5 (ל"ג בעמר)

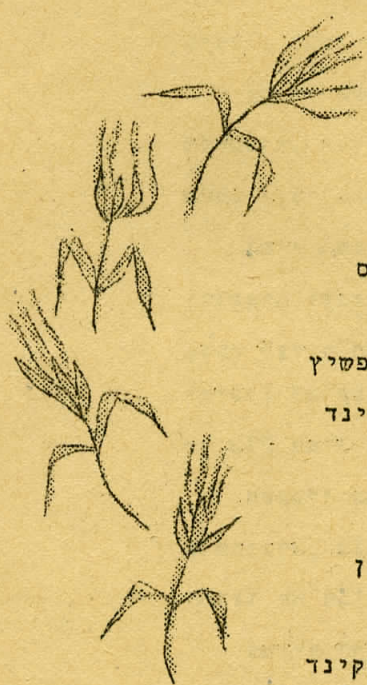
אנגה ולו סגל

נעה ואפרים מעיין

אסתר ואבי נצר

26.5 סטפני ושאוול ריפקינד

טוב

לפני 30 שנה

אצלנו:

חצי מאי 1948

בניגוד לכל הנבואות השחורות, הוכרז על הקמת מדינת היהודים היא מדינת ישראל; ובעקבות זאת באה המלחמה ופלישת צבאות ערב לשטחי המדינה. הצליחו לעצור את המצרים כעשרים ק"מ דרומה מתל-אביב ונמשכים קרבות בעמק הירדן. בינתיים גם הפציצו מטוסים מצריים את תל-אביב והיו הרבה נפגעים. בין ההרוגים הייתה גם אשה צעירה שהחזיקה ילד בן 3 בזרועותיה, שלא נפגע. ילד זה חי כיום בינינו ושמו אורי שובל.

עם כל המלחמה אין הרבה חדש בחברה בלב האזור היהודי. יש גיוסים ומחפשים משומטים, אבל במחנה עקיבא החיים זורמים לאיטם, ובהיותו קצת עצלן מבטן ומלידה פספס יוני את המדינה ונולד רק ב-16 למאי.

בחיי החברה, למרות ההרגעה שלא עושים מספיק למאמץ המלחמתי, ממשיכים כרגיל ויוצאים לעבודה בפרדסים ובבריכות של הסביבה. בדיונים בועדת המשק הוחלט לרכוש נוסף לציוד המכבסה - דוד קיטור, מסחטה ועוד - גם טרקטור ראשון על גלגלים (9). למימון הטרקטור, ועולה 1500 לא"י, יש לנו 600 לא"י שהתקבלו מאנגליה, הלוואה של 250 לא"י בריבית של 7%, והיתר נשלם בחשלומים מהכסף שהוא ירוויח.

התקבלו כמה פניות להתקבל לגרעין: מנחמיה מדקוביץ (בקבוץ גלעד) וממרטין בוכבינדה, הגר בתל-אביב. לאור המצב הוחלט לקבל חברים נוספים אבל בכל זאת השבנו את פניית מרטיין ריקם, כי חששנו שפנייתו אלינו באה כדי להתחמק מהגיוס. בחזית התרבות: טרם מצאנו פתרון לחדר קריאה, והוחלט שמגיע לכל חבר לחזות בהצגה פעם בארבע חדשים, אבל לא הצלחנו להגיע להסדר הקרנת סרטים במסוחר עם קבוץ גזית, ולמעוניין ללכת לקולנוע נותרה הברירה לראות סרט בחדרה בקולנוע "חוף" במחיר 5-10 גרוש או לקבל פתק מדב קרון (מרכז התרבות) וללכת למשק הפועלות לראות סרט במחיר של 3 גרוש.

יצחק עדר

הנהגה. טיפ. רעה. נענה

* הערב:

התכנית האור-קולית "אלו השעות האחרונות", הוכנה ע"י ג'י (יעקב) בנדר עולה חדש מארצות הברית.
ב"אלו השעות האחרונות" נעשה נסיון לבחון את השאלה המסובכת של הזהות היהודית בתוך מדינת ישראל. אחד האמצעים המופעלים בתכנית למטרה זו הוא סיפורו של חיים הזז "הדרשה" שמהווה אחד החלקים העיקריים של הקריינות המלווה את התכנית. אחד הנושאים המרכזיים בתכנית היא שאלת הירידה. בשקופי-קול עוקבים אחרי זוג ישראלי צעיר שעוזב את הארץ אחרי מלחמת ששת הימים ומתגורר בלונדון. אנו צופים בו בחייו ובתגובותיו לסביבה החדשה.
בתכנית גם שירים על נעמי שמר, שירה של ביאליק ויעקב גלשטיין ויותר מ- 800 שיקופיות.

* האורחים מקצרין יבואו אלינו בשבת בשעה 10.00 בבוקר ולא ביום שני (החבר שנדשמו לביקור 100 איש, ואין ביכלתנו לארח כל-כך הרבה אנשים בקבלת שבת...). המארחים מתבקשים לבוא למגרש החנייה בשעה 10.00 כדי לקבל את אורחיהם, לקחת אותם לבריכה, ולסיור קצר במשק ולארוחת צהרים.

* ביום ראשון בערב הרצאתו של פרופ' שבת ווייס "שנה למהפך המדיני". (ההרצאה נדחתה ליום א' לפי בקשת המרצה).

* ביום ו' הבא - "עשור לסלביזיה" עם גדעון לב-ארי אשר ישוחח ויענה על שאלות על תכניותיו ועל הסלביזיה מנקודת מבטו שלו.

שבת שלום

חמר

בינינו לבין עצמנו

רומן האהבה שלי עם "אגד"

אני זוכר את הימים הטובים ההם כאשר נהג "אגד" - חלומה של כל אמא יהודיה בחל-אביב הקטנה כחתך ראוי לבתה - היה התגשמות הסופרמן הישראלי. לבוש בחולצת חקי, מכנסיים קצרים מאותו צבע ותמיד חוגר אקדח בגודל תוחת קטן, היה נהג אגד אחד מן הגבורים שעליהם נרקמות אגדות (אולי באמת מן המילה אגד?!). באוטובוסים הישנים, שלא מזמן היו משוריינים או לפחות מוגנים נגד כדורי הצלפים הערביים, נהגו בסיבובים החדים לא רק של כביש צפת-טבריה אלא בדרך לא דרך של מעלה העקרבים וכביש סדום. וראה איזה פלא: ביד אחת בהגה, בעוד הם מדברים עם מכרים או איזו תיירת יפה, הובילו בבטחון לכל מקום. האוטובוסים העתיקים ההם היו נקיים והרבה פעמים יחרי טיול באוטובוס שנסתתרים במשק היה הנהג שואל מטאטא ומנקה את האוטובוס במה ידיו כי למחרת היום עליו לשוב לשרות הרגיל. ראינו באגד הוכחה של הצלחת מפעל הסתדרותי - קואופרטיב בכל המשמעות השוויונית של חברה חדשה.

והיום: סיוט של נסיעה בחזרה מחל-אביב במוצאי שבת שלאחר חג הפסח. הפתעה! הזינו, בפעם המי-יודע-כמה, את החנת קרית שמונה קצת אחורנית באותו רציף. אפשר לגשת לפתח המוביל לאוטובוס משני הצדדים ואיך אפילו שלט קטן המציין "התור לאוטובוס מתקיל בצד השני לל שלט זה". היות ואנחנו מדינה דמוקרטית ולכל אחד דעה משלו, עומדים יהודים משני הצדדים ואפילו בכביש ולא בתור. בחמש דקות לפני השעה שש מופיע אוטובוס שכבר יושבים בו מספר חיילים ("ידידיו של הנהג" אומר מישהוא). מכל הכיוונים נדחקים אנשים וילדים שמספרם מעל מספר המושבים. היינו, אני נשבע, במקום השלישי בתור אך כשהגענו מצאתי גבר חסון מן הצד השני דוחק את ילדו הקטן לחוף האוטובוס וצועק אלי ברוגז "למה אתה דוחף ילדים קטנים? התבייש לך!" וכאני מוחה דוחף אותי אחורנית ביד ענקית. הנהג יושב בשלווה ומשתומם כשאני צועק עליו - "מה יש, כולם יסעו!". נוסעים עם חמישה עומדים ועוד כאלה שנשארו בתחנה. בכל מקום שהוא עוצר - פתח תקווה, רמתיים וצומת רעננה צועק הנהג "רק לקרית ימונד בעמידה יש עוד אוטובוס מיד אחרי". מבית ליד ואילך המשך כעמ' הבא.....)

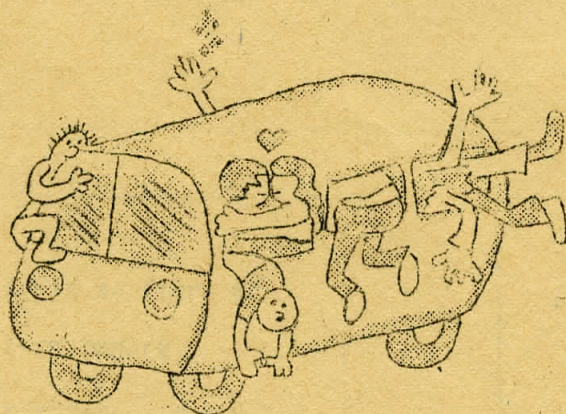
(המשך "בינינו לבין עצמנו")..

הוא איננו מזכיר את האוטובוס מאחוריו, אולי מפני שבלאו הכי כולם מכירים את הסיפור וכולם עולים. בחדרה מכניסים בדלת האחורית כי איפה שהוא באמצע חפש צעיר אחד קצת שלוה וישן בין קלינות הגרעינים והבקבוקים המתגלגלים. זוגות שטרם החליטו שהם זוגות, צומדים בחיבוק אינטימי ולפחות שני צעירים שכנראה הכירו זה את זה בדרך, הודיעו על מסיבת ארוסין בהגיע האוטובוס לסבריה. פעם אחת מצאתי יד מלטפת את שערותי וכמהרמתי את עיני אמר לי קול גברי "סליחה אדוני קצת פספסתי". ומטבריה ואילך כל הורדה היתה מעשה של טפוס מעל גופים וערימות קיטבגים ומזוודות. אולי בגלל אימונים אלה אנחנו אומה חסונה של פייטרים! והנהג - בכלל לא דומה לאותו סופרמן שהיה: נמוך, בלתי מגולח, בעל חספורת "אפרו" ולובש חולצה פרחונית שלפני שנה היתה שיא האופנה בגדה. גם הוא נוסע כשיד אחת בהגה: הוא מנצל את הזנב לפיצוח גרעינים שאת קליפותיהם הוא מוסיף לערימה שנתרמה ע"י נוסעיו.

סעו באגד! כל נסיעה הרפתקה, כל נסיעה מעמידה אותך בפני אתגר נוסף.

לדחוף או לא לדחוף? זאת השאלה.

אריק

תאונות דרכים

מתברר שיש חברים שעוד לא ברור להם מה עליהם לעשות במקרה של תאונת דרכים. אם אתה מעורב בתאונה ויש פצועים, קודם כל חדאג להם, ואחר כך חרשום את הפרטים שלהם: - שם, כתובת ומהות הפגיעה. אם יש סקירה ע"י שוטר, רשום את שמו, מספרו, תחנתו ומספר התיק שהוא פותח. במקרה של התנגשות במכונית אחרת, אתה גם חייב לקבל את הפרטים הבאים: - שמו של בעל הרכב וכתובתו (לא חייב להיות זהה עם זה של הנהג), מספר רישוי של הרכב, תוצרת ושנת יצור, שם חברת הביטוח שלו ומספר הפוליסה, שם הנהג, כתבתו ומספר רישון הנהיגה שלו. באותה מידה אתה חייב למסור את אותם הפרטים אם מבקשים, אבל לא יותר. אסור להודות באשמה או לחתום או לחייב פיצויים בכל צורה שהיא. את זאת תשאיר לחברת הביטוח.

על כל תאונה צריכים לדווח מה שיותר מהר לאיזי בהנה"ח, אפילו אם לא נגרם נזק למכונית של המשק בה נהגת, ו/או לפי הערכתך הנהג של המכונית השניה אשם בתאונה, ו/או הנזק שלו מועט. אי דיווח על תאונה רק יכול לגרום להסתכנויות יותר מאוחר.

ועדת תחבורה

נדליק נר לזכרו של

אוטו נאי

י"ט באייר תשל"ב

נדליק נר לזכרה של

נינה אשמוע

י"ג באייר תשי"ט

ש ל ו ם ע כ ש י ו , א ב ל ב ט ו ח ג ט א ח ר כ כ
 =*==*==*==*==*==*==*==*==*==*==*==*==*==*==*==*==*

אדוני, נשיא ארצות הברית, שלום רב (עכשיו):

אדוני, יש לי חברים טובים, במדינת ישראל, אשר עומדים בפני חיולם לצהל, בקרוב, והם מודאגים מאד שמא יאלצו להשתתף במלחמה. גם הוריהם כמעט אחוזי פניקה למחשבה זאת. ואני מאד מאד מבינה את חששותיהם. גם לי יש בנים (צעירים יותר, אמנם) ואני חוששת שביום גיוסם לצהל אחדל לישון בלילות, וכשישתחררו מן השרות - ישובו למילואים כל שנה, כל שנה, עד שאני אהיה כבר זקנה מכדי לדאוג. ובאמת - אדוני הנשיא, אינני רוצה לילדי יאלצו להלחם עוד.

אתה יודע, אדוני הנשיא: אחי הצעיר נולד לפני תום הקרבות של מלחמת השחרור שלנו. אבי היה אז חייל שנלחם על הגנת ירושלים, בערך ק"מ אחד מן הבית. ואנו, שחינו אז בירושלים (האם צריך לספר לך מה זאת אומרת לחיות אז בירושלים?) אמרנו באופטימיות בלתי זהירה: "נו, עד שהוא יגיע לגיל 18 יהיה כבר שלום, ואם בכלל יגייסו אותו לצהל, זה יהיה לתפקידי שיטור, למצעדים של יום העצמאות וכו'....". אבל אחי שרת כקצין על גדות תעלת סואץ בתקופת ההתשה. יום לפני שנסענו לחו"ל "הצליח" לבוא להפרד מאתנו, כי היה עליו ללוות לירושלים את גוויותיהם של 15 מחבריו.

חדשים לאחר מכן, הוכרזה הפסקת האש בתעלה, ובאותו היום נולד בני הצעיר. קיוונו שהוא מביא בלידתו סימן לשלום קרוב אך התקווה התנפצה כשהוא היה בן - 3, כפי שהתנפץ קו בר-לב. באותה מלחמה שרתו בעלי ואחי במשך חדשים ארוכים תחת אש תותחיהם של הסורים ב"מובלעת הסורית".

אתה מבין, אדוני הנשיא, בכל 30 השנים האלה ייסלתי לשלום, ובכל פעם שמדינת ישראל נסוגה משטחים וכבשה קיוויתי שזה יקרב את השלום. אבל 30 שנה הן תקופה ארוכה בחיי בן-אדם (אולי לא כל כך בעיני ההסטוריה), וצריך הרבה כוח על מנת לא לאבד את התקווה לשלום בימינו. (בכלל צריך הרבה כוח לחיות במדינת ישראל). השאלה הנשאלת היא אם אין ברירה. והתשובה היא, יש ברירה, יש הרבה דרכים להשיג שלום. למשל 1/4 מליון מתושבי מדינתנו כבר מצאו שלום מזמן, אצלך בארה"ב, והם אינם חייבים לדאוג לבניהם, שמא ילכו לצבא ביום ראשון בבוקר ומי יודע מתי, אם ואיך יחזרו. אבל זאת אינה הברירה שלי, אדוני הנשיא, ואני עומדת על כך שלא תהיה הברירה עבור ילדי, כי עבורי לחיות במדינת ישראל זאת אקסיומה. ואני עדיין מצפה לשלום.

(המשך בעמ' הבא.....)

(המשק "שלום עכשיו", אבל בטוח גם אחר כך).

כשראיתי את סאדאת יורד מן המסוס בנמל התעופה בן גוריון, ממש בכיתי מרוב התרגשות. כששמעתי את נאומו בכנסת, חשבתי שהתנאים שהוא הציג כ"פתיחה" למשא ומתן, היו אולי קצת מוגזמים, אבל, לשם כך יהיה משא ומתן ונצטרך להפגש באיזה מקום באמצע הדרך. לא תארתי לעצמי, אז, שאמצע הדרך פרושה: נקודת הפתיחה של סאדאת. לא תארתי לעצמי אז, שבחמורה למעשהו של סאדאת הוא יקבל ממך, אדוני הנשיא, תוך שיה חדשים, נשק מתוחכם המטיל איום רציני על ילדי ועל כל חושבי מדינתי. וכאן באה אליך פנייתי, אדוני הנשיא, בשם כל אלה אשר כבר 30 שנה מצפים לשלום. בשם אלה אשר בגלל גילם הצעיר או מפני שהגיעו לארץ מאוחר יותר, לא הספיקו לצפות לשלום 30 שנה, אלא פחות, בשם כל המבקשים שלום במדינה, והם כל אזרחי המדינה (למרות שכמה מחברי מנסים להציג אותי כמעדיפה מלחמה על פני שלום), בשם כל אלה, אדוני הנשיא, אנא! הפעל מעט מעט לחץ גם על הנשיא סאדאת להגמיש את עמדותיו. נדמה לי שמותר לך, לפחות, לבקש ממנו זאת בנימוס, בחמורה למטוסים שהואלח לספק לו. לא הרבה לחץ, אבל קצת, נאמר: עשירית מהלחץ שאתה מפעיל על בגין הפעל לכוון סאדאת, ואז ייתכן ויהיה סכוי לשלום עכשיו. ומה שנוגע ללחץ על בגין - אל תדאג: את המלאכה הזאת עושים בשבילך אזרחים נאמנים במדינה הזאת עצמה.... (אגב, כדי למנוע ממך טעות - גם אני אינני מאושרת מכל צעדיהם והצהרותיהם של ראש הממשלה, הרמטכ"ל הנוכחי ואחרים, אבל אני חוששת שאתה, כבוד נשיא ארה"ב, רק מסייע להגביר את חששותיהם ובכך להקשיח את עמדותיהם).

אנא, אדוני הנשיא, עזור לנו להשיג שלום בטוח גם עכשיו וגם אחר כך, כדי שאף אחד מילדינו ונכדינו לא ייאלץ להלחם עוד.

תודה על חשומת הלב

חמר וולפיץ

על הנעשה בועדת בנים לאחר סמינר בינקיבוצי למרכזי ועדות בנים - דיונים ופעולות

אסתר ומכאל ד. מסרו דו"ח מפורט לכל הועדה במתכונת החדשה (חברים חדשים - אריה וולפין, ג'נט פרימוסט, יאיר דוארי) ובהשתתפות המזכיר. בסמינר שהתקיים באפעל השתתפו נציגים מ-40 קיבוצים משלושת הזרמים. בלטה התחושה שלכולנו אותן הבעיות הכואבות, בעיקר לגבי חפוש הדרכים, הנוהלים והנוהגים התורמים תרומה מירבית לקליטת הבנים בכל שכבות הגיל והשלבים השונים, החל משיא אחרונות ללימודים, דרך שנת שירות מוקדמת ושרות בצהל, ועד וכללל השנים הראשונות אחרי החופש הממושך. ברור שאין כאן כוונה להכנס לכל הפרטים שעליהם שמענו. ברצוני להדגיש רק עיקרים.

(א) יש חשיבות מכרעת להשתתפות חברים העוסקים בנושא קליטת בנים בסמינר מסוג זה. עצם המפגש והחלפת הדעות ורשמים עם חברים מקבוצים אחרים, ושמיעה על הדרכים השונות בהן ניגשים להתמודדות עם הבעיות, היא תרומה חשובה ביותר. כאן חשוב לציין את העובדה שמחוך 8 חברי ועדה, 3 כבר השתתפו בסמינר מסוג זה.

(ב) מצאנו שבהשוואה לקיבוצים אחרים, מספר הבנים שבטיפולנו הוא יחסית גדול - אולי מעגן מכאל ואפיקים שווים לנו. חשוב לציין שהרושם הכללי הוא שהמתכונת הארגונית, ועוד יותר - הגישה העקרונית שהניעה אותנו לקביעת נוהלים ונוהגים, תהיה חואמת את הגישה התנועתית. פתחנו כמו בעיות שמשקים אחרים עוד מתלבטים בהן. הגישה הליברלית שלנו בלטה באופן מיוחד, יתכן שפה ושם יש לבחון אם לא יתר על המידה

(ג) אף על פי שהבטחתי בראשית הדו"ח לא להכנס לפרטים, תהיה זו טעות אם אפסח על דיון מיוחד שהתקיים בעקבות הרצאה של חברת קבוץ ברעם על נושא טעם החיים של הקבוץ. לנו נדמה שאנחנו לא נותנים מספיק דגש ליגורן המיוחד שיש לחיי קבוץ, ל"טעם החיים" שבו וסגנונו המיוחד. בכל התנועות הדגש הוא על פתרונות של בעיות פרגמטיות, תנאים חמריים, חופשות וכו'.

אחריות לפעולות חברה ותרבות - ג'נט פרימוסט

בדיונים המעשיים שלנו חשנו שיש לפעול מיד בקביעת אחראי בועדה לפעולות תרבות וחברה והצמדת חבר לכל שכבת גיל, שיהווה לגביהם קשר וכתובת לפתרון בעיות שוטפות והחלפת דעות. לא יישמנו החלטה זו עד כה בגלל חוסר חברים והדבר כעת בא על פתרוננו עם הצטרפותם של החברים החדשים - כאמור ג'נט פרימוסט. אנו מקווים שבעיה זו תבוא עתה על פתרונה.

(המשך בעמ' הבא.....)

12
(המשך "על הנעשה בוועדת בנים")

קשר עם ועדת בסחון של התנועה - אחראי יאיר דוארי

הטלנו על יאיר תפקיד של קשר עם ועדת בסחון של התנועה - שמטרתו סיפול בכל הבעיות של זכויות וחובות של חיילים בשירות סדיר וקבע - כולל חתימת קבע, שיכון וכו'. בעקבות החלטה זו הננו מביאים לידיעת הבנים והוריהם שעל כל חתימת קבע לתקופה של כ-1/2 שנה יש להודיע לוועדת בנים. כל חתימה לתקופה מעל 1/2 שנה חייבת דיון ואישור של ועדת בנים.

הועדה דנה בקשר למספר פניות של בנות אשר בקשו עזרה כספית על מנת לאפשר להן לגור מחוץ למחנה צבאי בעיר. הדיון לגביהן הסתיים. אנחנו מקווים להגיע לסכום לאחר בקור ו. בסחון במשק שתפגש עם כל הבנים המשרתים בצהל, ובו נשמע מידע מדויק על גישתה של התנועה לנושא זה.

סיפול בהכשרה מקצועית ולימודים במסגרת שירות סדיר או קבע - אחראי אריה וולפין
מיד שאריה יתפנה מלימודים הוא יקח על עצמו את הספול בנושא הכשרה מקצועית - לימודים ארוכים וקצרים. מדובר על פעולה בתאום עם הועדה לסיוע ארוך והתאמת המלצתם לרצון הבן.

בעקבות אי בהירות בנושא של נוהלי חופשות בגמר לימודים, התחלת שנת שירות ותקופה בין גמר שנת שירות והתגייסות לצהל, וועדה החליטה על הנוהלים הבאים:

נוהלי חופש ועבודה בין התקופות הבאות

- א) גמר י"ב עד התחלת ש.ש.ז. - חופשה של 14 יום - בתאום עם סדור עבודה.
- ב) גמר ש.ש.ש. עד להתגייסות - חופש של 14 יום - בתאום עם סדור העבודה.
- ג) שחרור מצהל עד לחזרה למסגרת 14 יום. במידת הצורך אפשר להאריך אחרי תאום עם מרכז ו. בנים וסדור העבודה.

הערה: עם גמר החופשות או עם קבלת חופשה מיוחדת מש.ש.ש. או צהל, על הבנים לדווח מיד לרכז ועדת בנים ולעמוד בקשר עם סדור העבודה.

בישיבה האחרונה שהתקיימה ב 1.5.78 עלתה לדיון ההצעה הבאה בנושא: התייחסות לדמי עזיבה לבן החוזר למשק אחרי חופש ממושך.

(המשך בעמ' הבא)

הנחת יסוד

בהתחשב במקרים של בנים שחוזרים הביחה לנסיון להקלט כמועמדים, ומחליטים לעזוב אחרי מועמדות נמשכת, עלינו למצוא דרך נאותה להסדיר את כספי העזיבה שלהם. המחשבה המנחה אותנו היא -

שאינן להבדיל בין בן שכבר חבר, או שעודנו מועמד. הסיבה לכך היא שאין המשק מבדיל בין מידת האחריות ועומס העבודה שהוא מטיל עליהם. הקבוץ מודע ללבטים המיוחדים של הבנים להקלט בבית כחברים, ובמידה והבן החליט לא לעשות כך ולהקים כאן ביתו, עלינו בכל זאת למצוא דרך שלבן יהיו אמצעים מינימליים להתחיל את חייו החדשים.

אם כן מ ו צ ע לועדת הבנים לאמץ את הדעה הבאה :-
דין של בן מועמד העוזב את הקבוץ כדין בן חבר, בנכוי אותה תקופה שהבן למד ע"ח המשק.

הסתיגות בקשר ללמודים בגלל החלטה שלכל בן זכות ל-15 שנות למוד. הצעה זו נתקבלה בוועדת בנים עם ההסתיגות של חברי הועדה בקשר ל-15 שנות למוד וכעת זה יעבור לדיון של המזכירות והאספה. הועדה קבלה את ההצעה שיש להוציא לקט של החלטות לגבי נוהלים ונוהגים אשר נתקבלו ע"י אספה וועדת הבנים במשך השנים. חומר זה יעמוד לרשות כל ההורים והבנים גם יחד בעת הצורך. חומר זה יחולק כבר בכניסה לשנתון י"ב לקראת ש.ש.ש. וגיוס לצה"ל.

מיכאל דוארי - ו.בנים.

אנו מותתפים בצערו של גבי

ובני משפחתו על פטירת

האב

בית כפר הנזיא

כל הכבוד לעל מאמץ של חברים שמארגנים פעולות בחברה. לא חסרים בעיות או מכשולים בדרך. פיקניק ביום העצמאות נכנס למסורת שלנו לפני כמה שנים. אחרי יום העצמאות השנה אני חשבתי על הפעולות: ספורט, פיקניק וכו', ומביאה הצעה למעוניינים לעתיד או ליום דומה לזה (בוודאי יהיו השנה) לקיים את הפיקניק בצהריים באותו המקום, כך יותר חברים יכולים להגיע ואפשר ללכת ולחזור במידת הצורך (באור היום). אם נחיל את הספורט ב-4 או 4.30 מזג האוויר יהיה יותר נוח לספורט. אחרי ארוחת הערב אפשר לסיים את היום עם מדורה לכל המעוניינים. אני פשוט לוקחת בחשבון :

1. מספר החברים שיכולים להגיע ומתי.
 2. גילים וזנים על האוכלוסיה.
 3. ספורט במקום בלי צל בכלל או בשעות שהחום כבר יורד.
- בכל זאת תודה למה שהיה, נהניתי ויכולתי להנות יותר.

נסע.

דו"ח משיבת ועדת המשק 10.5.78

נוכחו: בוב ו', יענקל מ', קולין פ'
ברוך כ', איזק פ', זמי ב"צ

(1) מטע - עקירת שטח 1ט + 2ט - 75 ד' (בהשתתפות אסף מ', ארובן מ')

עם גמר הפריחה במטעים, מתברר שבגנים 1ט + 2ט כמעט ואין פרי השנה. למעשה מעריכים את היבול בחצי טונה לדונם מקסימום. כל סקרי המטעים באזור מצביעים על אי-רווחיות גנים שיבולים הרב שנתי פחות מ-3 טון לדונם. היבול הרב שנתי של הגנים הנ"ל אינו עולה על 2 1/2 טון ממוצע, כולל אחוז גדול מאד של פרט קטן שלא ניתן לשווקו.

אי לכך, החליטה ועדת המשק על עקירת 75 ד' הנ"ל.

(2) עקירת שטח אשכוליות - 33 ד' (בהשתתפות הרי ל' ויאיר ד')

השטח הנ"ל של הפרדס בדרוז היה תמיד בניתי. למעשה, לפני שנים הורכבו עצי לימון לאשכוליות. התפתחות העצים היתה אטית ביותר וביחס לבצוע, הם לא הגיעו לממוצע המינימלי המקובל באזור. בונסף, בסמוך לחלקה נעקרו 6 ד' לימונים והשטח עמד ריק בלי גדול.

התקיימו מספר ישיבות עם המדריך האזורי של הפרדס ועם כלכלן האזור כדי לבדוק האם קיימת הצדקה כלכלית בהמשך גידול האשכוליות בחלקה הנ"ל. גם המדריכים המליצו שמכחינה כלכלית, כדאי לעקור את החלקה.

הוחלט לעקור את החלקה, אבל לנסות לשמור על יתר הפרדס ע"י נקיטת אמצעים להעלת הרווחיות של החלקות שנותרות.

(3) תערוכות מכירה במשק

כל החברים אשר מעוניינים לסדר תערוכות מכירה במשק, לדוגמא תקליטים, דלית אל-כרמל וכו', מתבקשים להסדיר את העניין מראש עם מרכז המשק.

(4) דו"ח תמחירי של המפעל לשנת 1977 (בהשתתפות צפורה)

צפורה הסבירה את התרומה של המחלקות השונות במפעל.

רווית

עלית הרווחיות נובעת מעלית המחירים ומיעול העבודה.

חמרן

העליה ברוויות נובעת מקניית חומר גלם במחיר זול יותר מהמתוכנן, וגם כן מחוסכת יעילות.

חלקי ברזים

רווח פחות מהמצופה בגלל מכירת יותר יציקות לא מעובדות לברזים, שהם פחות רווחיות מהיציקות המעובדות.

אביזרי צנרת

עליה מרשימה ברווח בגלל תוספת מחיר (בעקבות המהפך) וברווח אנפלציוני על המלאי. היות ויש ממוץ ממשלתי מסובסד לייצוא, אכן הריבית למחזור נמוכה באופן יחסי, וכמעט חצי הרווח מהמחלקה נובע מהיתרון הזה.

ברזי תעשייה

מכרו כ-6% יותר מהמחוכנן, עם רווח נאה של 9%.

סכום תמחיר הבונים + ברזי תעשייה - 1977

רווח בלתי ממוסד במלאי	רווח אנפלציוני על המלאי				
-400	805	1,642	תרומה ב	רווית	
		1,114	"	חמרן	
		52	"	ארד	
-200	687	2,237	"	חלקי ברזים	
-560	2,990	3,852	"	אביזרי צנרת	
		4,422	"	ברזי ווסטר	
-1,160	4,482	13,319		ס"ה תרומות	
		16,641		ס"ה תרומות	
				הוצאות בלתי מחולקות	
		1,290		עמלה לווסטר	
		3,083		מנהלה כללית	
		2,420		הוצאות קבועות	
		300			
		7,093		ס"ה	
		9,548		עודף	

בסכום, אחוז הרווח השנה (1977) הוא 15.7% מהמחזור, לעומת 9% בשנה הקודמת. מרבית העודף נבלע בהגדלת המלאי ובהגדלת החייכים, וחלק גדול אין באפשרותנו לנצל למטרות משקיות אחרות.

דו"ח משיבות המזכירות - 12.5.78

נוכחו: אירית ב"ח, צביה כ', אוסי א',
אדי נ', אלק ק', יענקל מ',
ג'וני פ', זמי ב"צ.

(1) הרחבת דירות 48 מ² (בהשתתפות בני ג')

האספה החליטה להרחיב עד 4 דירות 48 מ² כנסיון. הוכנה תוכנית והוגשה הזמנה לחברת אשקובית, המייצרת מבנים מתועשים. בהמשך הבירורים החברר שהתוכנית אינה עונה על כל הבעיות ושנחננו למעשה עוד לא מוכנים להגיש הזמנה.

היות וההזמנה הזאת קשורה להזמנה של יחידות אחרות (למרפאה, למתנדבים ולחוזרי צבא), היה צורך דחוף לסכם את ההרכב המדויק של כל ההזמנה עד יום 15.5.78. המזכירות החליטה כדלקמן:

1. להמשיך בבירורים על תוכנית ההרחבה בועדה לתקן הדירה - היא תת-ועדה של ועדת החברה (פאול ב', רות ע', אלק ק', מיכאל ד', אוסי א') - ולסכמה, אחרי התייעצות עם הדיירים.

2. לשנות את הרכב ההזמנה אצל חברת אשקובית:

הזמנה מקורית: 2 יחידות להרחבת דירות
2 יחידות לחוזרי צבא
5 יחידות למתנדבים
3 יחידות לתוספת למרפאה

הזמנה מתוקנת: 4 יחידות לחוזרי צבא
5 יחידות למתנדבים
3 יחידות לתוספת למרפאה

המזכירות הציעה לא לשנות את גודל ההזמנה כדי לא להפסיד את ההנחה הנובעת מהזמנת 12 יחידות, ולא לעכב את ההזמנה, כדי לזכות במחירים של חודש מארס 1978.

3. לדחות את בצוע ההרחבה לדירות, ולהטיל על ועדת המשק להכריע בשאלת המועד.

מכיון שהחלטת המזכירות תדחה את החלטת האספה, יובא הנושא לדיון חוזר באספה.

(2) תכנון כח-אדם זמני (בהשתתפות ברוך כ')

ג'וני מסר שבחודשים מאי-אוגוסט יהיו 25 חברים משנת הכשרה אוסטרליה ו-35-30 מתנדבים. במשך שבועיים בסוף אוגוסט תגיע קבוצת מכבי מלונדון, המונה 20 איש. מספר זה של זמניים מכסה את כל הצרכים עד ספטמבר ואין צורך בתוספת.

מספטמבר יישארו כאן 12 חברים משנת הכשרה ויגיעו כ-35-30 חברים מגרמניה עמיעד ב'. בגלל המספר הגדול של זמניים, ומכיון שישנה התנגשות בצרכים של הגרמנים ושל האולפן (שכון ומועדון), הועלתה הצעה לבטל את האולפן האמור להתחיל ב-10.9.78.

שתי האלטרנטיבות הן:

12	(ב) שנת הכשרה	12	(א) שנת הכשרה
30-35	עמידה ב'	30-35	עמידה ב'
		40	אולפן
25	מתנדבים	8	מתנדבים
70		90	

המזכירות ממליצה לקיים את האולפן (אם אפשר על בסיס של מחזור מקוטן), בהנחה שחיה נשירה הן מהאולפן והן מן הגרעין, ומתוך מגמה לשמור על רציפות בין מחזורי האולפן.

המלצה זו טובה לאספה לדיון.

(3) שכוך

ג'וני פתח בשאלה מי זכאי לקבל דירה משפחתית? מהעדר הנחיות לועדת השכוך בשאלה זו קיים צורך להגדיר למי נתנת הזכות לדירה משפחתית. הובעו מספר דעות:

- (א) רק זוג נשוי רשאי לקבל דירה משפחתית.
- (ב) המזכירות תחייבם לכל בקשה בנפרד לגופו של עניין.
- (ג) ייקבע מספר קריטריונים (גיל, חברות במשק וכו'), שלפיהם תבחן המזכירות בקשה של זוג לא-נשוי לקבל דירה משפחתית.

הדיון לא נסתיים והועלתה הצעה להעביר אותו לחוגי בית או לפורום פתוח של חברים.

ה ו ד ע ה

ביום ג', 15 באוגוסט, תחקיית חתונה כפולה של נעמי רחמני ושל יעל נתן - במזל טוב.